

30. okt. 1972

FAKTA

Dato:

30. okt. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 3-10

Paris

28-10-72

Jeg handler - men jeg ser handlingens resultat siger jeg: det var altså hvad der sket ved at udføre den handling.

Jeg går videre til en anden handling - jeg kan ikke se nogen grund til at oplyse den første handling selv om dens resultat måske er tilfredsstillende - den er jo foretaget af kunstneret.

Forøvrigt selv om jeg foreslåede at oplyse den første handling ville det urdomatiske blive en anden handling.

Paris

30-10-72

Jeg har en lidt ugunstigt stærk fornemmelse af at befinde mig midt i et oplyst billede, et som jeg selv har strabt ved en lang række gentagne fejlslået-

-ninger. Da arbejdet udgør den centralste del af min tilværelse er dette oplyste billede bestemt særligt her.

Det tager her skilte af ud
for hvor jeg går og, men i irkeli-
gheden går nogle helt ander-
lige arbejder ud fra en række forskellige
blinde som jeg tror er mine, men
som i irkeli-gheden for første delens
ved navn mande stammer alle andre
steder fra end fra mig selv.
Efter vilde, at jeg havde ud fra
mig selv som en drøm og efter-
hånden blev så kraftigt at det
har følt mig til at forvandle
det med irkeli-gheden.
Dette er kom med til at stå tyde-
ligere for mig den sidste tid,
jeg kom pludselig standse og overfor
et af mine produkter og spørge:
hvad er det egentlig?
Disse produkter har for nærværende
bestil af en række så kaldte
Postkort man tager, at arbejde jeg
er kommet ind på for at und-
gå form og forve de to biten og dens
problematik som er mig i øjeblikket.
Dette udgangs punkt, eller den for-
klaring er helt i orden - men,
når jeg så ser på produkterne
af dette arbejde må jeg spørge:
hvad er det egentlig jeg gør?
For det første så har jeg allerede

i hke op giver form - fæve formuleringer,
hvad jø bilder mig ind ~~preli~~
jø bringer Postkort, jø ~~opfører~~
dem med form og fæve.
Dette betyder for det andet at
jø i hke, ~~se~~ stadig - som jø bilder
mig ind, tænker i andre bøger
på en anden måde en jø.
pas de godt - post korten tjener
alene op gte billedet og dets opret-
holdelse.
Jø bilder mig ind at blot
jø bringer post kort eller andre
"fundne billeder" er den kellige
grov vel forværet - de alene g. at
alibi. Men i Mellem tiden er en
anden end op gte billedet - intet
forandres, intet alibi skyttes alene
ved at an vende den slags forskel-
lige billeder - det er i hke nok
der kræves en anden tankegang.
På skindet lit arbejdet med disse
"fundne billeder" kom man i overgange
gud ja en tanke i tiden -
og der er der i og for sig
i hke noget i vejen med, hjø
der i hke lige nok var jø
at net op dette moment hindrer
mig i at tænke selv.
Hvis jø kunne gi mig mig
selv inde i blende (eller i hvert fald
i så høj grad det er menneskeligt

må ligeså se her på en fornuftig
af det at tingene ville komme til
at tage sig helt anderledes ud
end nu hvor nogle lilledet
spørge for ud sigten til dette
selv.

Det er lettere sagt end gjort.

Spørgsmål er hvordan man
man ikke alene ind til dette
selv, men også hvordan man
vis'hed for at det er en selv
og ikke at nogle lilledet?

og i det menneske kan leve i pi-
-viter af sine omgivelser eller
af sin lid, men det betyder
ikke at ~~man helt miste~~ betyde
at man helt mister sin identi-
-tet - tværtimod byr man være
sig selv i sin lid.

Det er spørgsmålet selv om er:
hvis du var dig selv og kun
dig selv ville du så handle
som du gør?

At være sig selv vil sige at
god tage sig selv uden ønske
eller krav om at dette selv
skal eller burde være anderledes.

Er man sig selv på den måde
så kan man kun handle i
forhold til dette selv og må af-
-vise alle krav eller påbud der

Kun mer andre steder fra end fra
dette selv.
Der er jo der jo ikke gør, ikke
kun gøre, i en velstande blanding
af bevidst og ubevidst opstår
den masse gysker og hvor som
i ikke stormer fra mit selv
men som er i de fra hvem man.
Jeg tænker på hvad andre vil
men om mine præferencer, hvordan
de vil reagere over for dem, ja - de
hænger faktisk allerede i de på
minne udskilling hos Claustrer
så snart de er udfaldte -
hale tiden skal jo ~~hænge~~ præcise
minne myge over for om redenen af,
hale tiden bygge dem om, for bedre
dens konstruktion. Det er mit
selv aldeles ikke i presset i
men der med mit øje - og det
er det som straber eller oplyse-
-billede der spørre mig vejr
L. selv.
Kun jo, for øjeblik, foreskille mig
hvordan jo ville handle hvis
jo ikke strabes og øjeblik
-billede L. side og var mig selv?
Der er vel i min hof for hvem
jo foreskille mig der hvem jo
også ~~for~~ handle der for.
Man - jo for i hvad felt jo ville
gøre noget ønske andet end

hvad jeg gør nu.
Had mig alligevel gøre et forsøg.
Min indtæsse for disse Postkort
s lignende til leder tror jeg er
sagte nok. Men - jeg har personlig
ikke den fjerneste lyst til at
gøre noget ved dem - komponere
med dem, lave billeder med dem,
ud over hvad de hell umiddel-
-bart og dybtgående i vid byder til
- jeg har fortvivelsens lyst til at
læse dem være som de er.
Men - der synes jeg ikke jeg kan
nåes med af mange forskellige
grunde bl. a følgende:
Det vil, i en kunst sammenheng
(man spørger: Skal der så være i
en kunst sammenheng kan man
spørge?) være for let.
Der er divt som om andre
kan se det som me og derfor
jå den som me oplevelse som jeg,
ved at man kan læse med disse
billeder - stik og ret som de er.
Dinge lades en der mere end divt-
-somt om de kan sælges (og
så kommer der jo stik ingen
penge for (Larsen).
Disse og en mængde andre hensyn
er der jeg bevidst og ubevidst
tager og der for gæmmer jeg kortene

med "kunst" - form - farve.
Her er det jeg kom mer ud af
Stude - for netop her ved forklad-
-rer jeg situationen - og præsentation
bliver i virkelig heden som mere
& mere lige gyldige end hvis
jeg opføre hvad jeg virkelig folk
- nemlig vise Postkortene som
Postkort - kunst eller ej -
Det er her jeg bliver fjøs -
for ikke åbent sige: ja - mere
er det altså ikke og det er
sandt sagt vis slæbte kunst, men
en hel privat hobby.
Ganske vist har jeg været i en-
-nem, når der var en portent
skæjer - ned med kunst - men
når jeg skal følge dette felt -
-rude - føle det på min egen
krop - så skal jeg ikke nøje
møje.
Som en lidt fejende detalje kan
lige nævnes at jeg min egen
fore år har haft en stabel
billeder fra forskellige meget kade
-tørre ting. De har altid
fascineret mig fordi jeg synes
at de, hvis man vil se, fortæl-
-ler enormt meget om den mit-
-tidige livsværelse - menneskers omtri-
-liv og ønsker o. s. v. Da jeg ikke

har kunnet finde nogen måde
at arrangere, sammen kan prøver
disse billeder har jo, har gang
jo har højet dem fra mit
plade dem lige - jo har sim-
-pelt kan ikke finde i se dem
som de var simpelt label
op på et kort (og j. eks
kaldt dem. Så den blev i det)
De to betyder helt en helt at
jo hele tiden skal vider mine
Rundt om i for helst til hver
som kom mere andre steder fra
en d. selv - og de er den tyde-
-lige og for mig på mi vore
Lids punkt helt i op på den de
Sag ved ved min produktion.
Jo vil jo så gerne bare på kunstens
følelse (men ikke på kunst) her
er vejr - men jo for ikke påse
dem!

Paris

7-11-72

Jeg er bange for at den
rolle jo gerne vil spille i
jo mig selv ikke til. Hvad er
det for en rolle?
Men ikke det er rollen som
"Lids mand" - "den der står midt
i begivenhedernes brænd punkt" - "den